

مهدينه شويئىكى پيرۆزه لە نىوان شاخەكانى عىر بۇ سەورە (ثورە)، هەركەسىنچى شتىكى تىدا دابھىنېت -لە دىندا- (بىدۇھىيەك دابھىنېت)، يان دالدى بىدۇھىيەك بىدات؛ ئەوا نەفرەتى خودا و فرىشتهكانى وەھەمە خەلکى لېيىت، خواى گەورە ھىچ كردەوەيەكى فەرز وسونەتى لى قبول ناكات لە پرۆزى قىامەتدا

له یه زیدی کوری شهريکه و ده لیت: عه لیم بینی - ره زای خواي لیتیت - له سمر مینبهر وتاری دهدا، بیستم ده یووت: نه خیر، والله هیچ کتیبیکمان نییه که بیخوبنینه و جگه له کتیبی خواي گهوره (قرئان)، وئه وه یشی که له سمر ئهم کاغه زه تومار کراوه، کاغه زه که ده پیچدراوه که ده کردده و: چهند جوریک و شتری تیدا نووسرا بwoo که ووه کو دیه ده درین بهرامبهر خوین، وهه روهها ههندیک حوكمی شهربعه تی تیدا نووسرا بwoo که په یوندی به کوشته حرامکراوه کانی ناو مه که وکه فاره ته کانیان. ولهم توماره شدا نووسرا بwoo: پیغه مبهر - صلی الله عليه وسلم - ده فهرمیت: «مه دینه شوئیکی پیروزه له تیوان شاخه کانی عیر بو سهوره (شوراه)، هر که سیک شتیکی تیدا دابهیت - له دیندا - (بیدعه یه ک دابهیت)، یان دالده بیدعه چیه ک بذات؛ ئهوا نه فره تی خودا و فربیشه کانی ووه مهو خه لکی لیتیت، خواي گهوره هیچ کرده وه یه کی فهرز وسونه تی لئن قبول ناکات له ره روزی قیامه تدا. په یمانی پاراستنی کافریک له لایهن مسولمانیکه وه پیویسته بپاریزرت (که بیته ناو خاکی مسولمانانه وه)، وئه وهی په یمانه ده بیت جیبه جیبکریت له لایهن مسولمانه وه جا نه گهر مسولمانه که له پله یه کی که میشدنا بیت، وئه وهی خیانه ت له مسولمانیک بکات به شکاندنی په یمانه که (به سته مکردن له کافره که یان کوشتنی)؛ ئهوا نه فره تی خودا و فربیشه کانی ووه مهو خه لکی لیتیت، خواي گهوره هیچ کرده وه یه کی فهرز وسونه تی لئن قبول ناکات له ره روزی قیامه تدا. وهه رکه سیک بانگه شهی بونی باوکیکی تر بو خوی بکات جگه له باوکی براسته قینه خوی (له گه لئه وهش که بزایت ئه مه باوکی براسته قینه خوی) یان کویله یه ک (بهندیه ک) بانگه شهی خاوهنداریکی (گهوره یه کی) تر بکات خوی جگه له خاوهنداره (گهوره) براسته قینه که ده خوی؛ ئهوا نه فره تی خودا و فربیشه کانی ووه مهو خه لکی لیتیت، خواي گهوره هیچ کرده وه یه کی فهرز وسونه تی لئن قبول ناکات له ره روزی قیامه تدا.

[صه حیجه] [بوخاری و موسیلم ها ویران له سه ری]

له کاتی و تار داندا له سهر مینبهر، عهلى - بر هزاری خوای لیبیت - ووتی: سویند به الله، هیج کتیبیکمان نیه که بیخوینینه و ه جگه له کتیبی خودا (قرئان) وئم تو ماره، پاشان کاغه زره کهی کرد هوه که زماره يه ک جور و شتری تیدابوو له گه ل دیهی خوینه که وھه روھها ههندیک بابهت وئه حکامی شه رعی ترى تیدا بwoo که په یوه ندی به کوشتنی ئازه لھوو هه ببوو له ناو مه ککه، ولھو نووسراوه فه رموده يه کی پیغه مبھر - صلی الله علیه وسلم - تو مار کراوه که فه رموده يه تی: مه دینه شوینیکی پیر قزوھ و حمره مه وھ کو مه ککه، مه دینه له تیوان شاخی عیر بو شاخی سور (ثور) اه، ئه وھی بیدعه یه ک دابهیت لد دیندا یان بیتیه هۆی ئازار وزیانگه یاندن به مسولمانان به تاوانیک یان سته مکر دنیک، یان دالدھ و پیشتویانی بیدعه چی و سته مکاریک بکات، ئه وھا نه فرهت ولھ عنھ تی خوای گھوره لیبیت که نه فرهت به واتای ئه وھ دیت ئه و که سه دور بیت لد بر حمھتی خودا، و نه فرهتی فریشته کان وھه مموو خەلکیشی لیبیت، و اته فریشته کان وھه مموو خەلکیش داوا بکهن که خوای گھوره له بر حمھتی خۆی دوری بخاته وھ، و خوای گھوره له بر قزوھ قیامه تدا هیج کرد هوه یه کی چاکی لئن قبول ناکات نه فه رز، نه سونه ت، و نه تھوبھی لئن قبول ده کات، و نه که فارهت (فیدیه یان دیهی) لئن قبول ده کات. پەیمانی پیدانی ئه مانه ت پیاراستن به کافر له لایه ن مسولمانه وھ دروسته به مرجه زانراوه کانه وھ، ئه گھر ئه مه رجا نه به دیهات ئه وھا ناییت ئه مه پەیمانه بشکنیدریت، ئه وھی پەیمانی مسولمانه که

بشکیت و ده ستدریزی بکاته سهر کافره که؛ که به پیش شهربعهتی خودا ئه مانه تی پیدراوه، ئهوا ئه مان شکینه ره نه فرهت وله عننتی خواي گهوره لیتیت که نه فرهت به واتای ئهوا دیت ئه و كه سه دوور بیت له یره حمهتی خودا، ونه فرهتی فريشته کان ونه مهو خه لکیشی لیتیت، واته فريشته کان ونه مهو خه لکیش داوا بکهن که خواي گهوره له یره حمهتی خواي دووری بخاته ووه، و خواي گهوره له یرۆزی قيامه تدا هیچ كرده وه يه کی چاكی لئن قبول ناکات نه فهرز، نه سونهت، ونه تهوبه لئن قبول ده کات، ونه که فارهت (فیدیه یان دیهی) لئن قبول ده کات. و هر که سیک بانگه شهی بیونی باوکیتکی تر بۆ خۆی بکات جگه له باوکی یراسته قینهی خۆی (له گه لئه ووهش که بزانیت ئه مه باوکی یراسته قینهی نیبه) یان کۆبیلەیه ک (بندەیه ک) بانگه شهی خاوه نداریتکی (گهوره يه کی) تر بکات خۆی جگه له خاوه نداره (گهوره) یراسته قینه کهی خۆی؛ ئهوا نه فرهت وله عننتی خواي گهوره لیتیت که نه فرهت به واتای ئهوا دیت ئه و كه سه دوور بیت له یره حمهتی خودا، ونه فرهتی فريشته کان ونه مهو خه لکیشی لیتیت، واته فريشته کان ونه مهو خه لکیش داوا بکهن که خواي گهوره له یره حمهتی خواي دووری بخاته ووه، و خواي گهوره له یرۆزی قيامه تدا هیچ كرده وه يه کی چاكی لئن قبول ناکات نه فهرز، نه سونهت، ونه تهوبه لئن قبول ده کات، ونه که فارهت (فیدیه یان دیهی) لئن قبول ده کات، چونکه ئه م ئینکاری كردن و سپلە بیه بهرامبهر نیعمهت و چاکه کاری، و هۆکاره بۆ فهوتاندنی ما فه کانی میرات و دلسۆزی (ولاء) و ئه قل (ژیری) وجگه له مانه، و ههروههای پچراندنی په یوندی و خراپه کاریه بهرامبهر نزیکترین كه سه کان، وجگه له باوک سپلە بیون بهرامبهر هه مهو خزمیک و که سیک نه هی لیکراوه له ئیسلامدا بەلکو داوا کراوه که مرۆڤ بە وەفا بیت و چاکهی بهرامبهر لە بەر چاو بیت.

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/6381>

